

**Výroční zpráva za rok 2021 o poskytování informací podle zákona
č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím**

Počet podaných žádostí o informace		
(§ 18 odst. 1 písm. a) zákona)	301	z toho 4 mylné zápisy
Žádosti vyhověno	233	+ 3x vyřízení jinak
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti (i částečném)	45	
Žádost odložena	16	
Počet podaných odvolání (rozkladů) proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti	9	
(§ 18 odst. 1 písem. b) zákona)		
Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace	viz. příloha	
(18 odst. 1 písem. c) zákona)		

Přehled výdajů vynaložených povinným subjektem v souvislosti se soudními řízeními	0	
(18 odst. 1 písem. c) zákona)		
Výčet poskytnutých výhradních licencí	0	
(18 odst. 1 písem. d) zákona)		
Počet stížností podaných podle § 16a zákona	1	stížnost byla podána proti výzvě k zaplacení úhrady za poskytnutí informací dle § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.
(18 odst. 1 písem. e) zákona)		
Další informace vztahující se k uplatňování zákona	0	
(18 odst. 1 písem. f) zákona)	0	

V Praze dne 24.2.2022

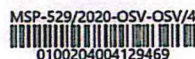

JUDr. Ljubomír Drápal
předseda Krajského soudu v Praze

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

KRAJSKÝ SOUD -7-
V PRAZE
Došlo
dne: 30. 07. 2021
..... krát ..... příloh
[Signature]

Praha 27. 7. 2021
č. j. MSP-529/2020-OSV-OSV/4
Počet listů: 3

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako nadřízený orgán rozhodlo podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a § 89 a 90 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve věci odvolání pana M [redacted] M [redacted] bytem K [redacted] H [redacted] [redacted] K [redacted] [redacted] O [redacted] adresa pro doručování H [redacted] [redacted] [redacted] P [redacted] S [redacted] (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze č. j. Si 244/2020-3 ze dne 3. 8. 2020 takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se potvrzuje rozhodnutí Krajského soudu v Praze č. j. Si 244/2020-3 ze dne 3. 8. 2020 a odvolání se zamítá.

Odůvodnění:

- 1 Žadatel požádal dne 21. 7. 2020 Krajský soud v Praze (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o informace spočívající v poskytnutí popisu algoritmu nastaveného v elektronickém informačním systému ISVKS (ISKKS), který rozděluje věci mezi soudní senáty náhodným výběrem.
- 2 Orgán prvního stupně zaslal dne 3. 8. 2020 žadateli přípis, v němž popsal, jak dochází k nastavování přidělování věcí a zajištění náhodnosti přidělení nápadu věcí zapisovaných do informačního systému ISVKS. K tomu doplnil, že vlastní algoritmus není nikomu ze zaměstnanců soudu znám, neboť zpracování algoritmu bylo zadáno odborné společnosti, která je dodavatelem informačního systému na základě objednávky Ministerstva spravedlnosti ČR. Orgán prvního stupně dále uvedl, že vlastníkem a správcem informačního systému ISVKS je Ministerstvo spravedlnosti ČR. Orgán prvního stupně proto uzavřel, že kompletní algoritmus nemají soudy vůbec k dispozici. Poukázal na to, že zaměstnanci soudu, soudci ani vedení soudu nedisponují jinými informacemi o způsobu náhodného přidělování napadlých věcí než těmi, které již byly žadateli sděleny v předchozích odpovědích k jeho žádostem evidovaným pod sp. zn. Si 259/2019 a Si 441/2019. Pro úplnost orgán prvního stupně doplnil, že matematický algoritmus pro přidělování insolvenčních věcí náhodným výběrem je dostupný v příloze vyhlášky

Ministerstva spravedlnosti ČR č. 213/2019 Sb., o náležitostech generátoru přidělování zajišťujících přidělování insolvenčních věcí náhodným způsobem, způsobu provozování generátoru přidělování a obsahu rozvrhu práce a způsobu jeho sestavení za účelem použití generátoru přidělování (vyhláška o generátoru přidělování).

- 3 Téhož dne rozhodl orgán prvního stupně o odmítnutí žádosti v části týkající se poskytnutí samotného algoritmu.
- 4 V odůvodnění odkázal na ustanovení § 3 odst. 3 a 4 InfZ. Orgán prvního stupně dále připomněl, že žadatel se opakovanými žádostmi o informace domáhá poskytnutí algoritmu, kterým jsou jednotlivé věci napadlé dotázanému soudu rozdělovány mezi soudní senáty náhodným výběrem. K tomu doplnil, že jelikož žadatel v aktuální žádosti akcentuje zájem o vlastní algoritmus, nezbylo než tuto část žadatelovy žádosti explicitně odmítnout. Orgán prvního stupně zdůraznil, že v případě požadovaného algoritmu působí výlučně v pozici uživatele informačního systému, který mimo jiné (již dříve popsáním způsobem) využívá k náhodnému přidělování nápadu tak, že do aplikace systému vloží data podle rozvrhu práce v účinném znění. Orgán prvního stupně zdůraznil, že vlastní algoritmus nemá k dispozici a není mu ani známo, zda vlastním algoritmem disponuje výhradně odborná společnost, které bylo vytvoření algoritmu zadáno, či zda jej má k dispozici také Ministerstvo spravedlnosti ČR jako zadavatel, vlastník a správce systému. Z pohledu orgánu prvního stupně se tak nejedná o informaci, kterou by měl jakkoli zaznamenanou ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 InfZ. Nad rámec tohoto závěru pak orgán prvního stupně poukázal na to, že algoritmus je součástí informačního systému, a proto by požadovaná informace nemohla být žadateli poskytnuta, i kdyby jí disponoval, neboť podle § 3 odst. 4 InfZ není počítačový program informací ve smyslu tohoto zákona. Orgán prvního stupně tedy uzavřel, že žadateli byl poskytnut podrobný popis celého mechanismu náhodného způsobu přidělování věcí napadlých dotázanému soudu, včetně zajištění opakované změny vzorce, se kterým algoritmus náhodného výběru pracuje, přičemž k částečnému odmítnutí žádosti došlo ve vztahu poskytnutí samotného algoritmu, který rozděluje věci mezi soudní senáty náhodným výběrem.
- 5 Žadatel podal dne 17. 8. 2020 proti rozhodnutí orgánu prvního stupně odvolání.
- 6 Ve svém odvolání se vyslovuje nesouhlas s tvrzením orgánu prvního stupně, podle něhož požadované informace nemá k dispozici. Žadatel je přesvědčen, že povinný subjekt musí v rámci správy soudu vědět, jakým způsobem a postupem jsou přidělovány jednotlivé nápady do soudních senátů. K tomu odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1589/13 ze dne 21. 1. 2015. Žadatel dále vyslovuje názor, podle něhož se přidělování jednotlivých nápadů nemůže dít náhodně, jak tvrdí povinný subjekt, ale že musí jít o postup racionální, logický a zdůvodnitelný. Žadatel rovněž připomíná předchozí sdělení orgánu prvního stupně, podle něhož pokud existoval spor mezi dvěma subjekty v období předchozích dvou let, je nový nápad přidělen senátu, který spor mezi stranami v minulosti již dříve projednával. Podle žadatele by tento postup nebyl možný, pokud by se přidělování nápadů dělo opravdu náhodným výběrem. Žadatel také odkazuje na informaci poskytnutou Ministerstvem spravedlnosti ČR jakožto nadřízeným orgánem. Poukazuje rovněž na údajný rozpor mezi jednotlivými tvrzeními orgánu prvního stupně. Žadatel má dále za to, že odborná společnost na základě zadaného algoritmu naprogramovala informační systém, který pracuje podle požadovaného algoritmu, avšak tento

algoritmus nemohla sama vytvářet. V této souvislosti žadatel upozorňuje na rozdíl mezi pojmy algoritmus a zdrojový kód programu.

- 7 Orgán prvního stupně předložil žadatelovo odvolání spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. Si 244/2020 a svým vyjádřením nadřízenému orgánu.
- 8 Dne 23. 6. 2021 podal žadatel u nadřízeného orgánu návrh datovaný dnem 18. 5. 2021 na přijetí opatření proti nečinnosti, v němž poukázal na to, že o jeho odvolání dosud nebylo nadřízeným orgánem rozhodnuto.
- 9 **Nadřízený orgán napadené rozhodnutí Krajského soudu v Praze č. j. Si 244/2020-3 ze dne 3. 8. 2020 přezkoumal a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.**
- 10 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Krajského soudu v Praze. K dispozici měl žádost o informace ze dne 21. 7. 2020, přípis povinného subjektu ze dne 3. 8. 2020, rozhodnutí povinného subjektu ze dne 3. 8. 2020, žadatelovo odvolání ze dne 17. 8. 2020, vyjádření povinného subjektu ze dne 20. 8. 2020 a žadatelův návrh na přijetí opatření proti nečinnosti ze dne 18. 5. 2021.
- 11 Nadřízený orgán posoudil věc následovně.
- 12 Právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní politická práva. Podle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.
- 13 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.
- 14 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.
- 15 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky,

ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

16 Podle názoru nadřízeného orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:

1. osobní údaje [viz § 8a a § 8b InfZ, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), a ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů],
2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 84 až 90 občanského zákoníku),
3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 504 občanského zákoníku),
5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

17 Poté, co nadřízený orgán prostudoval předložený spisový materiál, dospěl k následujícím závěrům. Žadatel se na orgán prvního stupně obrátil s žádostí o poskytnutí popisu algoritmu nastaveného v elektronickém informačním systému ISVKS, který rozděluje věci mezi jednotlivé soudní senáty. Orgán prvního stupně následně žadateli poskytnul podrobný popis celého mechanismu náhodného způsobu přidělování věcí napadlých dotázanému soudu. Ve vztahu k samotnému algoritmu pak žádost o informace částečně odmítl s tím, že takovou informaci nedisponuje. S tímto tvrzením se však žadatel neztotožnil, a proto rozhodnutí orgánu prvního stupně napadl odvoláním.

18 Jak vyplývá z žadatelova odvolání, jeho podstatou je nesouhlas s tvrzením orgánu prvního stupně, podle něhož soudy požadovanou informaci, tj. algoritmem přidělování jednotlivých věcí mezi soudní senáty, nedisponují. Nadřízený orgán v této souvislosti připomíná, že žadatel se

domáhá poskytnutí algoritmu opakovanými žádostmi o informace, které jsou adresovány nejen orgánu prvního stupně, ale také nadřízenému orgánu.

- 19 Zde je namístě uvést na pravou míru některá žadatelova tvrzení týkající se přípisu nadřízeného orgánu č. j. MSP-82/2020-OSV-OSV/4 ze dne 12. 5. 2020. Podle názoru nadřízeného orgánu z něj rozhodně nelze dovodit to, co činí žadatel, a sice že je to právě dotázaný soud, kdo může poskytnout více informací, než kolik již žadateli sdělil. Nadřízený orgán v uvedeném přípisu uvedl, že „*algoritmus aplikovaný na přidělování věcí jednotlivým soudním oddělením je součástí rozvrhu práce dle příslušných ustanovení zákona o soudech a soudcích, přičemž změny rozvrhu práce podléhají režimu citovaného zákona a zveřejňovány jsou stejným způsobem jako samotný rozvrh práce*“. Jak přitom vyplývá ze sdělení orgánu prvního stupně, na příslušný rozvrh práce byl již žadatel v minulosti odkázán.
- 20 Nadřízený orgán v citovaném přípisu dále uvedl, že „*faktické přidělování věcí pak dále probíhá automaticky prostřednictvím příslušné soudní aplikace, tj. po primárním nastavení dle rozvrhu práce již standardně bez lidského zásahu, není-li zákonem o soudech a soudcích stanoveno jinak*“ a že „*pokud jde o jednotlivé soudní aplikace, v těchto je obsažen tzv. ‚modul rozvrhu práce‘, který je určen pro definování struktury soudu dle rozvrhu práce. Slouží k evidenci senátu, personálního obsazení vedení senátu a přidělení senátu do jednotlivých soudních kancelář. Pro každý senát umožňuje definovat rejstříky a oddíly rejstříků pro evidenci jednotlivých věcí přidělených senátu. Modul také eviduje velikost nápadu, která je zásadní pro přidělování věcí do jednotlivých soudních oddělení, přičemž algoritmem je zpravidla a nejčastěji pouhé kolování po soudních odděleních v definovaném pořadí, a to právě s ohledem na velikost nápadu. Vedle systému kolování pak existují i jiné způsoby přidělování věcí, a to např. podle data (narození/úmrť), podle obvodu, písmenný apod. Záleží pak na konkrétním soudu, jaký způsob přidělování věcí zvolí. Konkrétní algoritmus naprogramovaný pro jednotlivé způsoby přidělování nemá Ministerstvo spravedlnosti ČR k dispozici, nicméně automatické přidělování musí vždy vycházet z údajů uživatelem (správcem aplikace) nastaveného modulu rozvrhu práce (velikost nápadu, specializace, pravidla atd.) dle konkrétního rozvrhu práce daného soudu*“.
- 21 Výše uvedené pak koresponduje s tím, co žadateli sdělil orgán prvního stupně ve svém přípisu ze dne 3. 8. 2020, v němž velmi podrobně popsal okolnosti, za kterých žadatelem požadovaný algoritmus vzniká. Především tedy to, že jednotlivé soudy stanoví konkrétní podmínky, kterými jsou počet senátů včetně jejich specializací, procentuální rozložení věcí mezi jednotlivé senáty, nebo například pravidla zástupu za nepřítomné soudce. Právě na základě takto stanovených podmínek, které vyplývají z rozvrhů práce jednotlivých soudů, pak dodavatel informačního systému stanoví příslušný algoritmus, na jehož základě dochází k rozdělování jednotlivých věcí mezi příslušné senáty. Z toho důvodu nadřízený orgán v závěru svého přípisu, kterého se žadatel dovolává, uvedl, že „*jde-li o obecná a konkrétní pravidla u konkrétního soudu, nezbyvá, než Vás odkázat na rozvrhy práce (včetně jejich změn) daného soudu, případně se na podrobnosti doptat přímo samotného soudu*“. Rozhodně ale žadateli nesdělil, že jsou to jednotlivé soudy, kdo poskytne konkrétní algoritmy, jichž se žadatel nyní domáhá.
- 22 Nadřízený orgán má s ohledem na uvedené za to, že orgán prvního stupně postupoval správně, pokud žadateli poskytl popis mechanismu náhodného způsobu přidělování věcí napadlých dotázanému soudu, a to na základě předem stanovených podmínek, jakožto jediné možné informace související se způsobem přidělování věcí mezi soudní senáty. Tyto podmínky jsou součástí příslušných rozvrhů práce, na něž byl žadatel opakovaně odkázán. Orgán prvního stupně žadateli dále správně sdělil, že samotný algoritmus vycházející z kritérií jednoznačně vymezených

rozvrhem práce soudu je v informačním systému ISVKS následně nastaven dodavatelem tohoto systému, přičemž zaměstnancům soudu, soudcům ani vedení soudu není znám.

- 23 Znalost algoritmu by naopak mohla představovat riziko manipulace s nápadem, například pokud by účastníci řízení využívali těchto detailních znalostí k tomu, aby se snažili ovlivnit, jakému soudci či senátu konkrétní nová věc napadne.
- 24 Nadřízený orgán se proto ztotožňuje se závěry orgánu prvního stupně, který žadatelovu žádost částečně odmítl s tím, že požadovanými informacemi (algoritmem náhodného přidělování věcí nově napadlých dotázanému soudu) nedisponuje. Tento závěr dle nadřízeného orgánu odpovídá skutečnosti, přičemž žadatel ve svém odvolání nepřinesl žádný důkaz o opaku. K tomu nadřízený orgán *obiter dictum* připomíná, že mechanismus rozdělování nápadu je definován primárně v rozvrhu práce soudu, který je fakticky popisem fungování soudu, tj. postupem či návodem, jakým způsobem jsou jednotlivá podání takovému soudu napadlá přidělována konkrétním soudním senátům.
- 25 Z uvedeného vyplývá závěr nadřízeného orgánu, že žadatelovo odvolání není důvodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. Jaroslav Rozsypal
vedoucí oddělení styku s veřejností
sekce státního tajemníka
Ministerstva spravedlnosti ČR
(agenda svobodného přístupu
k informacím)

M [redacted] M [redacted]
H [redacted]
[redacted] P [redacted] - [redacted]

Krajský soud v Praze
nám. Kinských 5
150 75 Praha 5

MINISTERSTVO SPRÁVEDLNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 19. 4. 2021
č. j. MSP-392/2021-OSV-OSV/2
Počet listů: 2

Rozhodnutí

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako nadřízený orgán rozhodlo podle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a § 89 a 92 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), ve věci odvolání pana B [redacted] V [redacted] nar. [redacted] bytem V [redacted] [redacted] Č [redacted] (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze č. j. Si 74/2021-2 ze dne 9. 3. 2021, takto:

Podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání pana B [redacted] V [redacted] nar. [redacted] bytem V [redacted] [redacted] Č [redacted] zamítá.

Odůvodnění:

- 1 Žadatel požádal dne 24. 2. 2021 Krajský soud v Praze (dále jen „orgán prvního stupně“) jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o informace spočívající v poskytnutí kopie „*tzv vyjádření senátu 19 Co k mnou vznesené jeho podjatosti v čj. 19 Co 309/2020*“.
- 2 Orgán prvního stupně rozhodl dne 9. 3. 2021 o odmítnutí žádosti.
- 3 V odůvodnění odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 71/2007-56 ze dne 2. 4. 2008, podle něhož lze žádost o informace odmítnout nejen z taxativně vymezených důvodů právních, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně vyjmenovány nejsou. K tomu orgán prvního stupně uvedl, že ve sběrném spisu sp. zn. 19 Co 309/2020 ani v elektronické databázi soudu žádná písemnost obsahující požadované vyjádření založena není. Orgán prvního stupně dále doplnil, že spis Okresního soudu v Kutné Hoře sp. zn. 8 EXE 2062/2019, kde v rámci exekučního řízení Vrchní soud v Praze rozhodoval o vznesené námitce, byl po rozhodnutí odvolacího soudu vrácen soudu prvního stupně k rozeslání rozhodnutí. Orgán prvního stupně tak konstatoval, že požadovanou informací nedisponuje, a proto ji nemůže žadateli poskytnout.
- 4 Žadatel podal dne 6. 4. 2021 proti rozhodnutí orgánu prvního stupně odvolání datované dnem 29. 3. 2021. V tomto svém odvolání uvádí, že Krajský soud v Praze nejméně od roku 1992 „*jedná dle pol. objednávky ve vazbě na metodiky StB z roku 1982 pro mé sig CH – 77, a navazuje na složky PČR*“.

- 5 Orgán prvního stupně předložil žadatelovo odvolání spolu se svým spisovým materiálem sp. zn. Si 74/2021 a svým vyjádřením nadřízenému orgánu.
- 6 **Nadřízený orgán žadatelovo odvolání proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze č. j. Si 74/2021-2 ze dne 9. 3. 2021 posoudil a dospěl k závěru, že je opožděné.**
- 7 Nadřízený orgán vycházel ze spisu Krajského soudu v Praze. K dispozici měl žádost o informace ze dne 24. 2. 2021, rozhodnutí povinného subjektu ze dne 9. 3. 2021, žadatelovo odvolání ze dne 6. 4. 2021 datované dnem 29. 3. 2021 a vyjádření povinného subjektu ze dne 9. 4. 2021.
- 8 Nadřízený orgán posoudil věc následovně.
- 9 Právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní politická práva. Podle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.
- 10 Výkladové pravidlo pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod zakotvené v čl. 4 odst. 4 Listiny stanoví, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.
- 11 Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.
- 12 Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.
- 13 Podle názoru nadřízeného orgánu je právo na informace jedním ze základních lidských práv a je odrazem principu veřejné kontroly fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí

informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vycházející z principů uvedených v Listině a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 InfZ. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy zvážit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména:

1. osobní údaje [viz § 8a a § 8b InfZ, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), a ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů],
2. informace o soukromí (viz § 8a InfZ a ustanovení § 84 až 90 občanského zákoníku),
3. utajované informace (viz § 7 InfZ a ustanovení zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti),
4. obchodní tajemství (viz § 9 InfZ a ustanovení § 504 občanského zákoníku),
5. další informace, které jsou chráněné podle zákona č. 106/1999 Sb., např. informace podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) a c) nebo § 11 odst. 3,
6. další informace, které jsou chráněné podle zvláštních zákonů (např. bankovní tajemství, telekomunikační tajemství aj.),

a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytne. Při posuzování vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

- 14 Samotná povinnost poskytovat informace vychází z ustanovení § 2 odst. 1 InfZ, které stanoví, že vyjmenované povinné subjekty mají podle InfZ povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Povinné subjekty tedy poskytují informace, které mají reálně k dispozici, respektive rovněž informace, které sice nemají, ale na základě povinnosti stanovené právním předpisem mít mají. Dotázaný povinný subjekt je tedy povinen poskytovat veškeré informace související s jeho působností, pokud jejich poskytnutí nebrání některé z ustanovení InfZ či jiného právního předpisu.
- 15 Poté, co nadřízený orgán prostudoval předložený spisový materiál, dospěl k následujícím závěrům. Žadatel se na orgán prvního stupně obrátil s žádostí o informace, v níž požádal o poskytnutí vyjádření soudního senátu 19 Co k podané námitce podjatosti. Orgán prvního stupně následně rozhodl o odmítnutí žádosti, které odůvodnil faktickými důvody, konkrétně tím, že požadovanou informaci nedisponuje. Současně žadateli vysvětlil, na jaký povinný subjekt se se svou žádostí může obrátit. Žadatel se však s tímto rozhodnutím neztotožnil, a proto jej napadl nepříliš srozumitelným odvoláním.
- 16 Nadřízený orgán v prvé řadě připomíná, že s ohledem na ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) InfZ platí, že při odvolacím řízení se užijí příslušná ustanovení správního řádu, tedy mimo jiné také ustanovení § 83 správního řádu stanovící lhůtu pro podání odvolání.

- 17 Z předloženého spisového materiálu přitom vyplývá, že rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo žadateli doručeno dne 17. 3. 2021 (viz č. 1. 2 p. v. spisu). Nyní posuzované odvolání, ačkoliv je datováno dnem 29. 3. 2021, ale bylo podáno teprve dne 6. 4. 2021, kdy jej žadatel osobně doručil dotázanému povinnému subjektu. Poslední den zákonem stanovené lhůty přitom připadl na čtvrtek 1. 4. 2021. Nadřízenému orgánu tudíž nezbyvá než uzavřít, že došlo-li k podání odvolání až 20. den po doručení napadeného rozhodnutí, **bylo podáno opožděně** a jako takové je třeba jej dle § 92 odst. 1 věty první správního řádu zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. Jaroslav Rozsypal
vedoucí oddělení styku s veřejností
sekce státního tajemníka
Ministerstva spravedlnosti ČR
(agenda svobodného přístupu
k informacím)

B [redacted] V [redacted]
V [redacted]
[redacted] Č [redacted]

Krajský soud v Praze
nám. Kinských 5
150 75 Praha 5